

Nincs ebben semmi meglepő, legföljebb a kifejezés, a párhuzam. Holott éppen ez a hasonlat kézenfekvő. Az ENSZ-et sokban a modern szervezés elvei és módszerei szerint igyekeznek irányítani. Annak egyik elengedhetetlen eszköze pedig éppen ez: a múlt tapasztalatainak rendszerezett és őszinte kiértékelése, és a következtetések hasznosítása a jövő megtervezésében egy külön erre rendezett vizsgálat, gyakorlat folyamán. Ezt angolul „management review”-nak hívják. Egyik-másik gyökere egyesek szerint a szentignáci lelki gyakorlatokig nyúlik vissza, onnan kölcsönöz. Bármint legyen is, maga a módszer keresztény ember számára nem idegen. A fontos az – s ez rajtunk is múlik – hogy a hasonló módszer segítségével a tartalom egyre humánusabb, s ha lehet, egyre keresztényibb legyen.

A fogyatékosok nemzetközi éve témájánál fogva kiváló alkalom egyéni és közösségi életformánk megvizsgálására és – adott esetben – a felebaráti szeretet szellemében való bölcs átalakítására.

Zichy Aladár

KÉT FÉLSZÁZADOS ÉVFORDULÓ

1931. február 12-én Guglielmo Marconi a következő szavakkal adta át a Vatikáni Rádió első adóállomását megbízójának. XI. Pius pápának: „Isten segítségével és annak a sok titokzatos természeti erőnek a felhasználásával, amelyeket Ő az emberre bízott, elkészíthettem ezt az eszközt, amely az egész világ hívőinek megszerzi a vigasztalást, hogy hallhassák a pápa szavát.” A pápa nyomban mikrofonba is olvasta első üzenetét. 1939-ben megkezdődtek a nemzetközi műsorok. Március 2-án XII. Pius pápa megválasztását többek között magyar nyelven is bemondta P. Gallus Tibor; ekkor hangzott el először magyar szó a Vatikáni Rádióban. A pápa megkoronázását 9 nyelven közvetítették. A második világháború szomorú éveiben a rádió fontos missziót töltött be: 1940 és 1946 között 1 240 728 üzenetet közvetített 12 105 adásórában. A háború után tovább folyik az adók bővítése, a műsort már 19 nyelven sugározzák. Az 50-es években születik meg a kora délutáni népszerű hangos újság, különféle nyelveken. XXIII. János a Zsinattal hatalmas munka elé állítja a rádiót is: 3000 órát szenteltek neki 30 különféle nyelven. VI. Pál joggal nevezhető „a rádió pápájának”. Ő adja meg mai belső felépítését. Többszöri költözés után 1970-ben a szerkesztőség végre megfelelő otthonra talál a Palazzo Pio-ban (Piazza Pia 3). Megindul a havi műsorfüzet, amelyet kérésre mindenkinek ingyen küldenek meg. Ma több, mint 100 000 a példányszáma. VI. Pál kezdi meg azokat a nagy utazásokat, amelyeken természetesen a rádiósok is részt vesznek. Szentföldi útja az első ilyen nagyarányú vállalkozás. II. János Pál alatt azután alaposan begyakorlódnak az utazgatásba. Az 1975-ös szentévből megépül a világ legnagyobb forgóantennája a Vatikáni Rádió használatára. Ma a rádió

34 nyelven sugározza műsorait napi 30 órában (ami természetesen úgy értendő, hogy egyes adások egyidőben különböző hullámhosszakon futnak). A magyar műsor jelenleg este 1/2 8–3/4 8-ig hallható a 196 m-es közép-, valamint a 31, 41, 49 m-es rövidhullámon; ismétlés másnap reggel 3/4 6-kor (196,49 m). Hosszú éveken át P. Orbán Miklós vezette és szerkesztette; 1967-től utóda a Rádióval éppen „egyidős” P. Szabó Ferenc. Igen népszerű két latin műsor: reggel 1/2 8-kor a szentmise, este 3/4 9-kor szentolvasóima, amelyet a hó első szombatjain maga a pápa mond. — A jubileum alkalmából a reggeli szentmisét is a Szent- atya mondta. Homíliájában kiemelte a rádió „értékes és pótolhatatlan szolgál- atát az Egyház egységének megerősítésére, felhívta a munkatársakat, hogy szívük „unisono dobbanjon a pápa szívével”, és külön köszöntötte a hallgató- kat is.

+

Fehér miseruhában vonult ki 1981. jan. 22-én, dr. Batthyány-Strattmann László halálának 50. évfordulóján, a németújvári (güssingi) templomban tartott megemlékező szentmisére dr. László István burgenlandi megyéspüspök, a koncelebráló ferences atyák élén. Az oltár mellett égett a húsvéti gyertya, a szentmise szövege is a húsvéti volt. Megjelent még élő gyermekeinek nagyobb része, a család más tagjai, Köpcsenyből (Kittsee) egy nagyobb küldöttség a polgármester és a mostani kórházi főorvos vezetésével, valamint a helybeli orvosok. A hívők megtöltötték a tágas templom padjait. A szentleckét a helyi szemorvos olvasta fel. A vak Bartimeus meggyógyításáról szóló evangélium után a püspök atya beszédben méltatta Isten Szolgáját. Két dologban találta meg rendkívüli életének titkát: Istennel való mély kapcsolatában — az állandó személyes jellegű ima és az Eukarisztia mindennapi vétele által — és „család- egyházuk” életében, amelynek papja, feje volt; 13 gyermekében igent mondott az életre, örült az életnek. A többi: nagy emberbaráti tevékenysége, kórházala- pításai stb. nem volt más, mint hitének természetes átvitele az életbe. Ilyen példaképekre lenne ma szükségünk: mélyen hitvalló világiakra. Itt a püspök megemlékezett a boldoggá avatási folyamat örvendetes haladásáról, s jelezte, hogy az osztrák püspöki kar közösen kérte a Szentatyától ennek siettetését. Ő maga élete egyik csúcspontjának érezné, ha még hírül adhatná egyház- meggyének a szerencsés eredményt. — Áldás előtt a köpcsenyi polgármester olvasott fel egy rövid, de igen ünnepélyes nyilatkozatot a „felejtethetetlen jótéte- ményekről”, amelyeket községük Isten Szolgája révén élvezett, és megfogadta: szellemi örökségét megtartják, ápolják, továbbadják. — Mise végeztével a részt- vevők levonultak a Batthyány-kriptába, ahol a püspökkel együtt imádkoztak Isten Szolgája sírjánál.

Köpcsenyben febr. 1-én volt ünnepélyes megemlékező szentmise, amelyen főleg a mielőbbi boldoggá avatásért imádkoztak. Otthon is többfelé ünnepelték az évfordulót. Szépen írják Körmend mellől: „A gazdag Batthyány a szegények

orvosa lett, és így lett még gazdagabb, — míg sok gróf és herceg gazdagságában is szegény maradt, mert nem élt úgy, mint ez a csodálatos ember. Körmend szépen fejlődik. De szerintem semmi sem teszi annyira nagygyá, mint az, hogy ő itt élt, imádkozott, dolgozott, segített.”

TAIZÉI FIATALOK RÓMÁBAN

Amint Roger testvér egy interjúbán kifejtette: attól tart, hogy a „fiatalok zsinata” idők folyamán intézményesedik, és így megmerevedik. Ezért ideiglenesen felfüggesztette, és helyében nagy évi ifjúsági találkozót tart, mindig más-más helyen. Az idén karácsony és újév között Rómában volt a találkozó. Nem ok nélkül: az volt a szándéka, hogy a fiatalok „Egyházat tanuljanak”, hiszen tudvalévő, hogy sokan közülük mindenféle egyházi szervezettől idegenkednek. Előző évben Madridban 15 000-en vettek részt, most azonban 30 000 fiatal érkezett a világ minden részéből, úgyhogy a rendezőbizottság alapos erőpróba elé került. 20 különvonat és számtalan busz hozta a „zarándokokat”. A legmesszebről jövő lappföldiek öt napig utaztak. Első benyomásuk igen kedvező volt, mert Róma több mint 150 plébániáján a családok készséggel befogadták őket. Napjában kétszer közös imára jöttek össze egyszerre három bazilikában: a Lateránban, a S. Maria Maggiorében és a S. Maria degli Angeli-ben; a három templomot közvetítőkészülék kapcsolta össze. Roger testvér Dél-Olaszországból érkezett, ahol egy ideig a földrengés sújtotta emberek között lakott. Ott írta meg remekbe formált „Olaszországi levelét” a kiengesztelődésről. Dec. 30-án került sor az összejövetel csúcspontjára: találkozás és közös ima a Szentatyával a Szent Péter templomban. A fiataloknak csak egy része fért be; ezrek követték az istentiszteletet hangszórón át a térről, a szokatlan hideg ellenére. Roger testvér, idézve a pápát, a keresztények szakadásának „elviselhetetlen botrányáról” beszélt, majd kijelentette: „Anélkül, hogy bárki számára is a tagadás szimbólumává váltam volna, abban találtam meg saját identitásomat, hogy lényem legmélyén összeegyeztetem evangélikus (= református) eredetem hitábramlatát a katolikus egyház hitével.” „Kedves Szentatyá — mondotta később —, kereshetünk-e Önnel együtt tovább, hogy fölfedezzük önátadásunk számtalan lehetőségét? És meg fogjuk találni . . .” — A pápa ezután különböző nyelveken az Egyház titkáról beszélt a fiataloknak.

Január 1-én a békevilágnap szentmiséjén szintén részt vettek a taizéi fiatalok. Ez volt az ünnepélyes befejezés. Délben az Ürangyala alkalmából a pápa külön is köszöntötte őket. Néhány nap múlva fogadta Roger testvért és a közösség 35 tagját beszélgetésre és közös esti imára, majd később Roger testvért külön. Az elején említett interjúbán. R. Schutz kijelentette: a római püspök feladata és küldetése az egész egyház összefogása, akár elismerik ezt mások, akár nem.

R.